

[Erling Jensen]

Industriministerens industripolitiske redegørelse indeholder en række rigtige betragtninger, man nikker genkendende til: omkostningernes betydning for konkurrenceevnen, konkurrenceevnens betydning for eksporten, nødvendigheden af nye, store investeringer, uddannelsens og forskningens betydning for industriudviklingen m.v. Alligevel efterlader redegørelsen en følelse af skuffelse, fordi den mere er en statusopgørelse end det udviklingskatalog, den aktuelle situation efterspørger, og fordi den slet ikke nævner beskæftigelsesinteressen i forbindelse med industriudviklingen.

Det mådehold, danske lønmodtagere udviste ved overenskomstfornyelsen, og det betydelige rentefald, der er sket internationalt og herhjemme inden for de sidste måneder, sammenholdt med de synlige tegn på et begyndende, om end svagt internationalt opsving, kræver at blive udnyttet til en forstærket erhvervsindsats, der kan være med til at løse nogle af de beskæftigelsesproblemer, regeringen mildest talt har gjort meget lidt ved. En sådan påkrævet indsats stiller krav om øget medvirken og bistand fra samfundets side.

Under den mangeårige lavkonjunktur har vi, lidt forenklet sagt, investeret for lidt, produktudviklet for lidt og eksporteret for lidt. Skal vi anvende den nye udgangsposition til at vende denne udvikling, har vi behov for en meget betydelig vækst og omstilling i erhvervslivet, der vil kræve meget betydelige investeringer i uddannelse, forskning, teknologi, produktudvikling og eksportarbejde. Et stadig mere aktivt og fordomsfrit samarbejde mellem virksomheder og medarbejderorganisationer og samfund herom er en nødvendighed. Samfundets medvirken er vel mere nødvendig i Danmark end mange andre steder på grund af vor særlige erhvervsstruktur med de mange mindre virksomheder, der ikke inden for egne rammer kan dække alle industriudviklingens krav, og den meget store og hyppige udskiftning i virksomhedssammensætningen.

I denne situation er det dybt skuffende, at redegørelsen ikke indeholder nogen som helst form for garantier for, at samfundets erhvervsfremmeindsats dels vil blive fastholdt, dels vil blive videreudviklet overalt, hvor en forstærket indsats kan medvirke til en hurtigere og en stærkere industriudvikling.

Industriministeren nævner selv i redegørelsen, at det er industripolitikens opgave at skabe de bedst mulige vilkår for virksomhedernes nødvendige tilpasningsproces, og at de eksisterende erhvervsfremmeordninger sætter ind med en målrettet bistand på netop de punkter i den samlede industrielle proces, hvor en sådan offentlig bistand med fordel kan lette og supplere virksomhedernes egen indsats. Men redegørelsen skaber bestemt ingen tryghed for virksomhedernes videreførelse i det fornødne omfang og indeholder kun meget sparsomme antydninger af konkrete nydannelser. Jeg skal derfor foreslå nogle flere detaljer:

Det var ønskeligt, om regeringen ville medvirke til at skabe ro omkring K-låneordning, eksportfinansiering og skibskreditordning, når sådanne ordninger er nødvendige for at matche rente- og finansieringsordninger i de lande, vi konkurrerer med. De særlige EM-lån har vist sig at være meget effektive i deres støtte til udviklingen i energi, miljø og eksport og er lette at målrette for en udvidet indsats. Vi ønsker en lovændring, der kan udvide det nu opbrugte statslige indskud, så ordningen kan videreanvendes.

At få fastlagt de danske egnsudviklingsområder for en ny 5 års periode lykkedes den forrige regering efter langvarige forhandlinger i EF. Selv et mindre opsving i investeringsoptimismen vil udløse et øget behov for midler, der kan sikre placeringen og udvidelsen af bestående virksomheder i disse områder, der normalt er særlig hårdt ramt af erhvervsmangel og deraf følgende arbejdsløshed. Vi vil bekæmpe ethvert nedskæringsforsøg vedrørende egnsudviklingsaktiviteterne, og vi ønsker skabt en længerevarende stabilitet gennem en fondsordning for de udlånte egnsudviklingsmidler.

Redegørelsen nævner slet ikke begrebet iværksættere. Et opsving skal også bygge på nye virksomheder, på nye iværksætters initiativer. Vi finder det vigtigt, at samfundet så godt som muligt bringer sådanne nye initiativer til start, og ønsker derfor ordningen for håndværk og mindre industri udvidet, så der bliver tale om og plads til at tilgodese både udviklingen fra håndværk til industri og bedre startbetingelser for det helt nye, herunder bistand til relativt billige, men egnede erhvervslokaler, håndværkerhuse.